

kendskab har Sikkerhed for, at Vedkommende vil være sit Arbejde voksen, og hvor vi altsaa har ment at kunne se bort fra Reglen.»

(Det er formodentligt disse Undtagelser, der har foraarsaget Misforstaaelsen).

Betingelserne for Antagelse som Elev paa Københavns Telefoncentral er: »at man skal være 17 Aar, 62 Tommer høj, kunne tale og høre i en Telefon, være af godt Helbred og i Besiddelse af almindelig god Dannelse« (har man Præliminæreksamen er det godt, det kræves ikke).

Jeg ønsker intet hellere end, at Kvinderne Kaar paa Arbejdsmarken maa forbedres, og jeg tror ikke, det vilde være et Skridt fremad, om unge Piger, der skal søge sig et Erhverv, fik det Indtryk, at man *overhovedet nogen Steder* skulde kunne opnaa en *god Løn* uden forudgaaende *grundig Uddannelse*.

Mine Erfaringer, der nærmest er høstede i Kontorfaget, gaar ud paa, at man *endnu* ofte har nødig at gøre unge erhvervssøgende Piger opmærksomme paa, at man *først* maa lære for *senere* at kunne *fordre*.

Th. Daugaard.

Redaktionen har endvidere modtaget følgende:

I Anledning af Fru Arenholts Artikel, som findes i »Kv. og Sf.« for 30. September »Unge Piger fra dannede Hjem«, beder jeg om Optagelse for følgende Modbemærkninger, da det forekommer mig, at Telefonselskabets kvindelige Funktionærer hverken som Begyndere eller viderekomne er saa daarligt stillede, som Fru Arenholt i sin Artikel giver det Udseende af.

Fru Arenholt skriver: »Selvfølgelig ved Telefondirektøren særdeles vel, at hans kvindelige Funktionærer ikke kan leve af deres Løn. Men det er heller slet ikke Meningen! Direktøren har nemlig det Princip kun at ansætte unge Piger »med Hjem«.

Jeg tror, det vil være retfærdigt her at bemærke, at der ligesaa vel bliver antaget unge Piger uden Hjem som med Hjem, og at der for de førstes Vedkommende bliver taget det Hensyn, at de hver Dag paa Aktieselskabets Regning kan spise 2 Retter god Middagsmad i »Marketenderiet« mod hveranden Dag at gøre 2 Timers Ekstratjeneste.

Selvfølgelig kan denne Hjælp til de

uden Hjem af en mindre velvillig Kritik vendes som et Vaaben mod Selskabet eller Direktøren; — men paa hvilken Arbejdsplads er Forholdene ideelle!

Og naar der ønskes dannede unge Piger, mon det da ikke ogsaa har sin Grund deri, at der af Telefonistinderne fordres en vis Diskretion f. Eks. med Hensyn til at lytte til Abonnenternes Samtaler. Der vaages ganske vist nøje over dette Forhold og en Overtrædelse har øjeblikkelig Afskedigelse til Følge.

Fru Arenholt skriver endvidere: »at ubemidlede unge Piger udelukkes ved Selskabets utilladelige Ansættelsesprincip fra at søge Stillingen«.

Efter min Mening ikke!

For det første fordrer jo ethvert Arbejde sin Læretid.

For det andet er dette dog en Begyndelse — om end en beskeden, — for den som faktisk intet kan, hvorved hun kan tjene sit Brød.

Dette Arbejdsfelt er jo ligesaa lidt som andre kvindelige Arbejdsfelter beskyttet mod Konkurrence, saalænge Kvinderne ikke selv sørger for at organisere sig; thi det kan man dog ikke forlange, at Arbejdsgiverne skal opfordre dem til.

Hvad jeg ønsker at sige, er dette, at de Kaar Telefonselskabet byder deres kvindelige Funktionærer forekommer mig at være ikke saa lidt bedre end de, der bydes de unge Piger, der søger deres Erhverv i Forretninger f. Eks.

Man læse Lønregulativet i Fru Arenholts Artikel og bemærke, at det er beregnet paa en 6 Timers Arbejdsdag.

Dog undlader Fru Arenholt at omtale den for Telefonistinderne overordentlig fordelagtige Ordning angaaende Middagsmad, som fremgaar af nedenstaaende Opstilling af en Begynders Budget:

6 Timers fast Arbejde	30 Kr. mdl.
1 Times dagl. Ekstraarbejde	Middagsmad
2 Timers daglig Ekstraarb.	12 Kr. mdl.
$\frac{1}{2}$ Søndage om Maaneden	6 -
Det er foruden Middagsmad	48 - mdl.
Til Vær. Tør Kost Klæder o. a. Fornødenh.	
15 Kr.	15 Kr.
	18 Kr.

Da jeg, — for at tage et Eksempel paa, hvad der bydes Foretningsdamær, — for ca. 12 Aar siden kom her til Byen og skulde have mig et Levebrød, søgte jeg Plads i en Forretning. Jeg var uden For kundskaber paa dette Omraade og blev